

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДЕМОКРАТСКЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ АЛЖИРА

Члан 1.

Потврђује се Споразум о сарадњи у области одбране између Владе Републике Србије и Владе Демократске Народне Републике Алжира, који је потписан у Алжиру, 14. децембра 2011. године, у оригиналу на српском, арапском и француском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДЕМОКРАТСКЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ АЛЖИРА

Влада Републике Србије

и

Влада Демократске Народне Републике Алжира,

у даљем тексту: „Стране” и појединачно: „Страна”,

Сагледавајући постојеће пријатељске односе између Републике Србије и Демократске Народне Републике Алжир,

Потврђујући још једном заједничку приврженост начелима и циљевима Повеље Уједињених нација, превасходно по питању поштовања независности и суверенитета држава,

Тежећи успостављању трајне сарадње у области одбране, засноване на узајамном поштовању, поверењу и уважавању интереса Страна,

Желећи да дају допринос трајном очувању регионалне стабилности и то првенствено кроз сарадњу у областима као што су борба против тероризма и превенција криза,

У складу са њиховим међународним обавезама и националним законодавством,

споразумеле су се о следећем:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОБЛИЦИ САРАДЊЕ

Члан 1.

Стране се обавезују да у складу са одредбама овог споразума, заједнички делују ради унапређења, поспешивања и развоја сарадње у области одбране, у складу с њиховим националним законодавствима и међународним обавезама.

Члан 2.

У складу са овим споразумом:

- „Страна која шаље” је Страна чије се војно и/или цивилно особље налази на територији државе друге Стране ради реализације овог споразума;

- „Страна пријема” је Страна на чијој се територији налази војно и/или цивилно особље Стране која шаље ради реализације овог споразума;

- „војно и/или цивилно особље” је особље које припада оружаним снагама једне од Страна које се, у складу с овим споразумом, налазе на територији државе друге Стране ради извршења задатка;

- „оружане снаге” су јединице или састави копнених снага, морнарице или ваздухопловства или било која друга војна компонента једне од Страна.

Члан 3.

Стране су сагласне да у оквиру овог споразума покрену и развијају следеће облике сарадње:

- унапређење контаката и односа између министарстава Страна надлежних за питања одбране, путем посета високих политичких и војних представника и размена делегација;
- у оквирима њихових надлежности, размене информација и искустава по питањима из домена одбране која су од међусобног интереса;
- сарадње у области противтерористичке борбе;
- школовања особља у високим војним установама и специјалистичког усавршавања;
- јачања веза између војних образовних установа, организовања консултација и размене искустава у домену школовања;
- извођења заједничких вежби и позивања војних посматрача на маневре и/или националне вежбе;
- набавке наоружања, војне опреме и система наоружања, као и пружања подршке у набавци резервних делова и других средстава неопходних за коришћење, одржавање и ремонт;
- размене искустава у области одржавања оперативних услова и пружања логистичке подршке за опрему набављену код једне или друге Стране;
- унапређења и развоја сарадње у области научног истраживања и одбрамбене технологије, као и партнерства у области одбрамбене индустрије и трансфера технологије и знања;
- унапређења и развоја сарадње у области војне топографије и картографије;
- свака друга активност за коју се Стране и/или њихови надлежни органи заједнички одлуче, а има за циљ да сарадњу између њих учини тешњом.

Члан 4.

Реализација сарадње сагласно овом споразуму првенствено је у надлежности министарстава одбране Страна.

Овај споразум реализује се закључивањем протокола, конвенција, уговора и разменом писама између овлашћених представника Страна и/или њихових надлежних органа.

Члан 5.

Стране су сагласне да се за спровођење овог споразума оснује Мешовита комисија.

Комисија из става 1. овог члана, задужена је за утврђивање праваца и начина реализације сарадње у области одбране, за допринос њеном развоју и изналажење нових видова сарадње. С тим у вези, контролише спровођење сарадње и извршавања одредаба овог споразума, као и договорених протокола, конвенција и уговора закључених на основу Споразума.

Мешовитом комисијом копредседава представник именован од надлежних органа сваке од Страна. Мешовиту комисију чиниће и представници Страна чије присуство буде оцењено као неопходно.

Мешовита комисија се наизменично састаје код једне од Страна, најмање једном годишње у времену које се заједнички договори. Она прави биланс сарадње за протеклу годину, прати активности које су у току и утврђује план рада за наредну годину.

Мешовита комисија ће деловати на основу принципа које заједнички утврђују копредседници и у складу са усвојеним пословником.

ГЛАВА II

СТАТУС ВОЈНОГ И/ИЛИ ЦИВИЛНОГ ОСОБЉА

Члан 6.

Током борава на територији државе Стране примаоца, војно и/или цивилно особље на које се односи овај споразум остаје потчињено својим војним надлежним органима.

Члан 7.

Војно и/или цивилно особље сваке од Страна дужно је да се придржава закона, прописа и обичаја Стране примаоца. Свака од Страна ће своје војно и/или цивилно особље упознати са обавезом поштовања закона, прописа и обичаја Стране примаоца.

Војно и/или цивилно особље једне од Страна које се у оквиру овог споразума налази на територији државе друге Стране не може ни у ком случају бити умешано у припрему или извршење ратних операција нити активности везаних за одржавање или успостављање реда, јавне безбедности или националног суверенитета, нити учествовати у тим операцијама.

У случају размене војног и/или цивилног особља између јединица оружаних снага Страна ангажованих у оквиру овог споразума, војно и/или цивилно особље дужно је да се придржава прописа јединице примаоца.

Члан 8.

Надлежни органи Стране примаоца имају право да примењују националне прописе према особљу у посети и то за свако кривично дело почињено на територији државе те Стране.

Надлежне власти Стране пошиљаоца имају приоритетно право да примењују своје законодавство на своје војно и/или цивилно особље и то у случају извршења дела која угрожавају безбедност или добра Стране пошиљаоца.

У случајевима из става 2. овог члана, надлежни органи Стране пошиљаоца могу одустати од приоритетног права на примену свог законодавства, после саопштења своје намере надлежним органима Стране примаоца и уколико се она сагласи.

Сагласно са својим законодавством и преузетим међународним обавезама, Страна прималац ће у доброј вољи размотрити сваки захтев Стране пошиљаоца који се тиче изручења војног и/или цивилног особља који су починиоци прекршајних дела.

ГЛАВА III

ОДШТЕТНИ ЗАХТЕВИ

Члан 9.

Свака од Страна одустаје од било каквог захтева за накнаду штете од друге Стране, као и од војног и/или цивилног особља за штете узроковане њеном особљу или њеним добрима, а које су настале у оквиру активности везаних за спровођење овог споразума, осим у случају теже или намерне грешке. Појам тешке грешке подразумева грубу грешку или озбиљну непажњу. Постојање тешке грешке утврђује Страна чији је припадник војног и/или цивилног особља починио ту штету.

Захтеви за накнаду штете на име штета проузрокованих трећим лицима, после спровођења договореног поступка, расподељују се између Страна на следећи начин:

- у случају да је за штету одговорна само једна од Страна, та Страна обезбеђује измирење целокупног износа накнаде штете;
- у случају да су за штету одговорне обе Стране или када није могуће приписати одговорност ни једној од њих, износ накнаде штете дели се између Страна на подједнаке делове;
- обештећење за штете причињене трећим лицима, након судског поступка, иде на терет Стране која је судском одлуком проглашена кривом и то у висини утврђеног износа накнаде штете.

У случају из става 2. овог члана, Страна прималац пружиће помоћ Страни пошиљаоцу.

Члан 10.

Тешкоће, разлике или спорна питања било које врсте које би евентуално проистекле из примене или тумачења одредаба овог споразума, биће договорно решаване између Страна и/или њихових надлежних органа, путем консултација и преговора.

ГЛАВА IV

ПОДРШКА ВОЈНОМ И/ИЛИ ЦИВИЛНОМ ОСОБЉУ

Члан 11.

Свака од Страна сноси трошкове путовања свог војног и/или цивилног особља ка територији и од територије државе Стране примаоца. Страна прималац сноси трошкове путовања на територији своје државе.

Трошкове превоза припадника војног и/или цивилног особља Стране пошиљаоца, који се односи на враћање на територију државе Стране пошиљаоца, било због болести и/или несрећног случаја, сноси Страна пошиљалац.

Током посета и размена делегација везаних за спровођење овог споразума, трошкове исхране и смештаја особља Стране пошиљаоца сноси Страна прималац, осим уколико Стране и/или њихови надлежни органи нису другачије договорили.

За време заједничких вежби и обука, Страна прималац обезбедиће смештај у својим војним објектима и ставиће на располагање инфраструктуру за обуку војног и/или цивилног особља.

Члан 12.

Војно и/или цивилно особље Стране пошиљаоца има право на здравствене услуге у војним медицинским установама Стране примаоца, под истим условима као и за своје особље.

Здравствене услуге пружене у оквиру јединица или гарнизонских амбуланти, као и хитне евакуације војним ваздухопловима су бесплатне.

Трошкове санитетске евакуације цивилним ваздухопловима, хоспитализације, прегледа и неге пружене у цивилним здравственим установама сноси Страна чији је припадник корисник услуга.

Члан 13.

Смрт припадника војног и/или цивилног особља пријављује се надлежним територијалним органима Стране примаоца. Стране чији је припадник преминуо могу преузети посмртне остатке чим добију одобрење од надлежних органа Стране примаоца. Превоз тела се реализује у складу с прописима Стране примаоца.

ГЛАВА V

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 14.

Стране се обавезују да, у складу са својим националним законодавствима, обезбеде заштиту поверљивих информација добијених током спровођења овог споразума или проистеклих из заједничких активности и то без обзира на врсту материјала на којој се налазе. Стране ће у том циљу предузети истоветне мере заштите, као и за сопствене информације тог нивоа.

Ниједна од Страна неће на штету интереса друге Стране, користити информацију добијену у спровођењу овог споразума.

Без писмене сагласности једне од Стране, друга Страна неће откривати трећим лицима информације или документа добијена или стечена у реализацији одређених области сарадње које су предмет овог споразума.

Размена и заштита поверљивих информација биће уређена посебним уговором између Страна.

Члан 15.

Одредбе овог споразума не утичу на обавезе које је једна од Страна преузела у оквиру других закључених међународних споразума.

Члан 16.

Овај споразум може уз узајамну сагласност Страна, у сваком тренутку бити измењен и допуњен и то писмено дипломатским путем.

У случају да су за то потребне консултације, исте би требало да се одрже у року од највише 90 дана од датума пријема предложеног амандмана.

Амандман ће ступити на снагу у складу са предвиђеном процедуром из члана 17. став 1. овог споразума.

Члан 17.

Овај споразум ће ступити на снагу датумом пријема дипломатским путем последњег писаног обавештења којим Стране потврђују испуњење унутрашњих процедура неопходних за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на период од десет година и биће аутоматски продужаван за годину дана, осим уколико једна од Страна писменим путем не обавести другу Страну о својој намери да исти раскине и то најмање шест месеци пре његовог престанка важења.

Истек или раскид овог споразума не доводи у питање извршење протокола, конвенција и уговора закључених, односно писама размењених на основу њега, осим уколико се Стране или њихови надлежни органи не договоре другачије.

У случају истека или раскида овог споразума, одредбе члана 14. и става 3. овог члана, остају важеће.

У складу са тим, доле потписани, пуноправно овлашћени од стране својих влада, потписали су овај споразум.

Сачињено у Алжиру, дана 14. децембра 2011. године, у по два оригинална примерка, сваки на српском, арапском и француском језику, при чему су сви текстови аутентични. У случају разлика у тумачењу или примени овог споразума, меродаван је текст на француском језику.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

**ЗА ВЛАДУ
ДЕМОКРАТСКЕ НАРОДНЕ
РЕПУБЛИКЕ АЛЖИРА**

Драган Шутановац
министар одбране

Абделмалек Гунаизија
делегирани министар
Министарства националне одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума о сарадњи у области одбране између Владе Републике Србије и Владе Демократске Народне Републике Алжира, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за потврђивање Споразума

Споразум о сарадњи у области одбране између Владе Републике Србије и Владе Демократске Народне Републике Алжира, чије се потврђивање предлаже овим законом, опредељују се основни циљеви и принципи на којима ће се заснивати сарадња у области одбране између уговорних страна и њихових надлежних органа, а у циљу доприноса развоја целокупних билатералних односа.

Такође, с обзиром да до сада није постојао међународни уговор о сарадњи који би генерално дао правни основ за сарадњу у области одбране између министарстава одбране као надлежних органа влада Републике Србије и Демократске Народне Републике Алжира, превасходни циљ закљученог Споразума је успостављање правног оквира који би омогућио и уједно олакшао сарадњу у области одбране.

3. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење Споразума

За спровођење овог споразума нису потребна додатна финансијска средства из буџета Републике Србије, будући да се средства која су потребна за спровођење Споразума предвиђају финансијским планом Министарства одбране.

4. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Доношење закона по хитном поступку неопходно је ради несметаног функционисања органа и организација, као и спречавања штетних последица које би могле уследити у односу на испуњавање преузетих међународних обавеза у вези са школовањем особља у високим војним установама и специјалистичког усавршавања и јачања веза између војних образовних установа, чиме се изражава политичка воља Републике Србије и Демократске Народне Републике Алжира за унапређење билатералних односа између две државе, а самим тим и изражава се спремност Републике Србије за јачање односа између две државе у области одбране и обезбеђује већи степен сигурности током билатералне војне сарадње двеју земаља.